

Nr 46.

Av herr **Biörklund**, om anslag till beredande av *provisoriskt avlöningstillägg åt underofficerare med vederlikar vid vissa i Norrland förlagda trupper.*

I årets statsverksproposition under fjärde huvudtiteln omförmäles ett ärende, som utmynnat i förslag till beredande av provisoriskt avlöningstillägg för år 1915 åt underofficerare med vederlikar vid Bodens trupper.

Med det förslaget synes dock nära sammanhänga frågan, huruvida icke på ungefär enahanda grunder, som för förslaget åberopats, ett dylikt tillägg borde lämnas jämväl åt vissa andra underofficerare med vederlikar i övre Norrland, nämligen dem som tillhöra i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda Västerbottens och Västernorrlands regementen, Jämtlands fältjägareregemente, Norrlands dragonregemente, Norrlands artilleriregemente och Norrlands trängkår.

Om det också kan erkännas, att Boden är en beträffande vissa levnadskostnader dyrare ort än de övriga nu nämnda, följer dock icke därav att icke många av de särskilda omständigheter, som tala för avlöningstilläggets behövlighet för trupper i Boden, i lika mån förefinnas och tala för utsträckningen av detta tillägg att omfatta även de i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda trupper.

Lämnar man nämligen tillbörligt erkännande dels åt de svårigheter, som i Boden förefinnas genom avstånden mellan järnvägsstationen och de respektive bostäderna för underbefälet, dels ock åt det förhållande, att den kommunala beskattningen där tilläventyrs är något högre än på de övriga nu avsedda förläggningssorterna, så må också medgivas, att förhållandena i övrigt få anses tämligen likställda. I ett avseende — och detta ett viktigt sådant — äro de det fullständigt, nämligen i fråga om de höga kostnaderna för kläder åt underofficeraren och hans familj och de särskilda för

honom nödvändiga vinterutrustningspersedlarna. Även i den av kyla och mörker föranledda stora konsumtionen av ved, kol och lysämnen äro de lika.

Också har arméförvaltningen i sitt yttrande i frågan funnit sig icke kunna bestrida det förhållandet, att de klimatiska förhållandena i Östersund, Sollefteå och Umeå för den arméns personal, som å någondera av dessa platser hade sin förläggningssort, medförde en väsentligt större åtgång av eldnings- och belysningsämnen än för personal å andra förläggningsorter och lika visst erkändes det vara, att behovet av varma utrustningspersedlar vore större för förstnämnda personal än för de senare.

Om också, såsom arméförvaltningen synes antaga, vedprisen i övre Norrland äro så mycket billigare än i huvudstaden, att totalkostnaden för värme därigenom något utjämnas, så kan sådan utjämning icke vinnas beträffande belysningen och än mindre i fråga om beklädnaden.

I den kungl. propositionen har uttalats, att det provisoriska avlöningstillägget lämpligen torde bestämmas till 200 kronor om året för såväl fanjunkare som sergeant vid i Boden förlagda truppförband.

Vid sådant förhållande och då, såsom ovan sagts, omständigheterna må erkännas vara i vissa avseenden i någon mån mindre ogynnsamma i Umeå, Östersund och Sollefteå än i Boden, torde å dessa förstnämnda tre platser det lämpliga avlöningstillägget böra sättas till 150 kronor om året för såväl fanjunkare som sergeant, och då detta beräknats draga en kostnad av omkring 30,000 kronor hemställes,

att Riksdagen, med ändring av vad som föreslagits i statsverkspropositionen under fjärde huvudtiteln, 22 punkten, måtte besluta, att för beredande av ett provisoriskt avlöningstillägg åt underofficerare med vederlikar vid Bodens trupper samt vid de i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda trupper, beräknat att utgå med 200 kronor om året åt dem vid Boden och med 150 kronor om året åt de övriga, å extra stat för år 1915 anvisa ett förslagsanslag av 60,000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1914.

H. Björklund.

I motionen instämma:

I. von Stapelmohr. Gustav Rosén. Gustaf Knaust. G. Roman.
